

Owen gjorde sina tekniska konstruktioner, som ofta var mycket personligt färgade. Ingenjör Johan Henric Sundström, som var elev vid Owens verkstad i slutet av 1830-talet, har berättat att Owen helst skissade med sin käpp på gårdsplanen eller med krita på kontorsgolvet eller någon av dörrarna i verkstaden. En gång på en ångbåtsresa fick däckets tjänstgöra som ritbräde och var vid framkomsten fullritat med kritfigurer.⁷⁷

Långgivare

För att kunna bygga upp en lönsam verkstadsrörelse måste Samuel Owen låna från olika finansiärer. Han hade inte någon egen förmögenhet, och vid den här tiden fanns ingen modern bankrörelse i Sverige.

Redan under sin tid vid Bergsunds gjuteri hade Owen fått god kontakt med några skickliga bergstekniker, framför allt de förut omnämnda Anders Fredrik Rosenberg, Gustaf Broling och Eric Thomas Svedenstierna. De försökte sedan på olika sätt hjälpa Owen att klara sin ekonomi. Den som först kom till Owens hjälp var Rosenberg. Till Jernkontorets fullmäktige lämnade han in en skrivelse på våren 1811 där han berömde vad Owens verkstad redan uträttat för olika näringar och i synnerhet järnmanufakturerna. Han hoppades att bruks societeten med nöje skulle understödja ett sådant pionjärföretag, helst med ett kontantbidrag. Owen fick dock inte något bidrag, men i maj 1811 beslöt bruks societeten att han skulle få låna upp

till 3 000 riksdaler banko från Jernkontoret under ett halvår mot fem procents ränta för inköp av material till gjuteriet, med Rosenberg som garant.⁷⁸

Rosenborg var en skicklig tekniker, som hade gjort prov med puddling vid Klosters bruk under åren 1811 till 1814. Puddling var en engelsk metod att göra smidbart järn som Henry Cort uppfunnit på 1780-talet och som gav en jämn produkt. Där användes stenkol, men Rosenberg försökte istället puddla med träkol. Han hade tidigare försökt få Jernkontoret intresserat av denna teknik utan att lyckas. Rosenberg hade rätt god framgång i sitt sista puddlingsförsök men fick ändå inget stöd från Jernkontoret. Han sålde därefter sitt bruk, kanske just på grund av bristen på stöd.⁷⁹

Nya krigshandlingar, men fred 1814

Relationerna med Frankrike försämrades, och i januari 1812 tågade Napoleon med sina trupper in i Svenska Pommern. Kronprins Karl Johan valde nu att byta sida och aktivt ta ställning mot Frankrike. Han såg därför till att landets medverkan i kontinentalsystemet upphörde, och kriget mot England avslutades i juli 1812 med fred i Örebro.

Sverige ingick sedan allianser med England, Ryssland, Preussen och Spanien. Efter Napoleons misslyckade fälttåg in i Ryssland samlades dessa länder för en storoffensiv mot Frankrike och kronprins Karl Johan utsågs till befälhavare över nordarmén. Han